

Alternatives necessàries

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rubriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamor, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronut (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

L'esfondrament del model de creixement basat en gran part en la promoció immobiliària i la construcció ha deixat al descobert limitacions, deficiències i fins i tot misèries ben evidents. Perquè la proporció d'aquest sector en l'economia general era tan desmesurada que les conseqüències que se n'han derivat han qüestionat tot el sistema. Per això no són estranyes les elevadíssimes xifres d'atur que pateixen el País Valencià, Catalunya i les Illes Balears. Ni la quantitat de llocs de treball que es destrueixen, de manera obstinada, cada mes. I per això s'ha fet d'una necessitat absoluta definir-ne fórmules substitutives.

Hi ha opinions i veus que es fan sentir molt i que exigeixen alternatives radicals i fins i tot la substitució del sistema. Si Catalunya, el País Valencià o les Balears pogueren presentar un nou model de relacions laborals i socials que resolguera allò que no va saber resoldre el comunisme en la seua aplicació pràctica, passaríem a la història. És una manera de veure les coses, que pot pecar d'una gran ingenuïtat. Els maximalismes difícilment porten enlloc. O a un lloc raonable. Però, sense deixar de reconèixer que calen transformacions que humanitzen el nostre model i que el facen menys porós al creixement insensat o a l'especulació desbocada, que calen més controls per evitar, per exemple, l'enfonsament del sistema financer, com ha passat al País Valencià, també sembla clar que cal definir, dins el sistema productiu del món on vivim, alternatives més immediates. Almenys si volem mantenir gran part de l'estat del benestar de què encara gaudim.

En aquest sentit, queda clar que les nostres empreses s'han d'internacionalitzar encara més. Que han d'exportar més encara a mercats exteriors, perquè l'espanyol ha tocat sostre. També els experts demanen més inversió en R&D. Però la recerca és fàcil de proclamar i sovint molt difícil de practicar. Perquè no és gens fàcil competir amb els recursos i la intel·ligència de les empreses alemanyes o nord-americanes. Segons quines pretensions resulten tan absurdes com voler guanyar els xinesos en l'abaratiment del procés productiu.

Per això una alternativa necessària és la innovació, que és a l'abast de totes les empreses i que no requereix una inversió tan potent com la investigació. La innovació demana definir un model nou, diferent, i dotar-lo d'eficàcia i de determinació per a assumir els riscos que se'n deriven. És possible crear una Ikea o un Starbucks, que han marcat un camí d'èxits? D'entrada, hem estat capaços d'aconseguir-ho en uns altres sectors, com ara l'alimentació, a uns nivells molt més modestos. Aquest sembla ser un bon camí.

Als nostres lectors

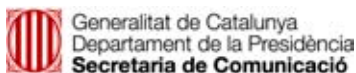
Salvem-nos d'Ikea

Quins efectes ha tingut l'hegemonia d'Ikea en la indústria del moble de Catalunya? Per què aquesta multinacional tan potent no havia aconseguit introduir-se fins ara al País Valencià? Quines conseqüències tindrà la seua instal·lació a Alfafar, al cor del triangle del moble valencià? Són algunes de les preguntes que contesten els reportatges de Gemma Aguilera i Violeta Tena. Publiquem, igualment, un extens informe publicat en *Der Spiegel* sobre els punts foscos de la gran empresa sueca. Continuem també aquesta setmana informant

sobre la corrupció al sud valencià i el gran gir que ha comportat el canvi de govern a l'Ajuntament d'Oriola. Finalment, Àlex Milian entrevista Àngel Ros, un nom clau en la revolta sobiranista contra la direcció del PSC.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.